PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
ŚW. JANA CHRZCICIELA W JONKOWIE

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

wersja pełna wraz z wersją skróconą dla dzieci i młodzieży

Nazwa podmiotu	Parafia rzymskokatolicka św. Jana Chrzciciela w Jonkowie
Adres	ul. Księdza Jana Hanowskiego 30, 11-042 Jonkowo
Telefon	89 512 92 30
Data wprowadzenia	15 sierpnia 2024 r.

Dokument przyjęty przez Proboszcza Parafii i obowiązujący wszystkie osoby podejmujące w Parafii działania z udziałem małoletnich.

.....
Proboszcz Parafii / podpis i pieczęć

ZARZĄDZENIE PROBOSZCZA

w sprawie wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich

Na podstawie art. 22b i art. 22c ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz z uwzględnieniem zasad ochrony dzieci obowiązujących w Kościele katolickim zarządzam, co następuje:

§ 1. W Parafii rzymskokatolickiej św. Jana Chrzciciela w Jonkowie wprowadza się do stosowania „Standardy Ochrony Małoletnich", stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Standardy obowiązują duchownych, pracowników, osoby zatrudnione na podstawie umów cywilnoprawnych, wolontariuszy, animatorów, praktykantów, stażystów oraz wszystkie inne osoby dopuszczone przez Parafię do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu, realizacją zainteresowań lub opieką nad małoletnimi.

§ 3. Osoby objęte Standardami są zobowiązane zapoznać się z ich treścią, potwierdzić ten fakt pisemnym oświadczeniem i stosować je w codziennej działalności.

§ 4. Za wdrożenie Standardów, przyjmowanie zgłoszeń, prowadzenie dokumentacji i organizację przeglądu Standardów odpowiada ks. Krzysztof Chrostek - Proboszcz Parafii.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Jonkowo, dnia 15 sierpnia 2024 r.

.....
ks. Krzysztof Chrostek
Proboszcz Parafii

1. Postanowienia ogólne

1. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez Parafię jest troska o dobro małoletniego, poszanowanie jego godności, podmiotowości, praw i granic oraz tworzenie środowiska wolnego od przemocy, zaniedbania, wykorzystywania i dyskryminacji.

2. Każda osoba działająca w imieniu lub na rzecz Parafii traktuje małoletniego z szacunkiem, uwzględnia jego wiek, rozwój, potrzeby, niepełnosprawność, sytuację rodzinną i prawo do prywatności.

3. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec małoletniego przemocy fizycznej, psychicznej, seksualnej, duchowej, ekonomicznej, rówieśniczej lub przemocy z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych.

4. Standardy stosuje się podczas liturgii i przygotowania do sakramentów, spotkań formacyjnych, prób służby liturgicznej i scholi, wyjazdów, pielgrzymek, rekolekcji, wydarzeń kulturalnych, sportowych i charytatywnych, zajęć w salach parafialnych, w kancelarii, zakrystii oraz wszędzie tam, gdzie Parafia organizuje działalność z udziałem małoletnich.

5. Standardy są dostępne w wersji pełnej i skróconej: na stronie internetowej Parafii oraz w wersji papierowej w kancelarii parafialnej. Wersję skróconą udostępnia się w miejscu widocznym i dostępnym dla dzieci i młodzieży.

2. Podstawa prawna i definicje

Podstawę dokumentu stanowią w szczególności przepisy ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w tym art. 21 oraz art. 22b-22c, a także przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, Kodeksu karnego, Kodeksu postępowania karnego i przepisy o ochronie danych osobowych.

Pojęcie	Znaczenie
Małoletni / dziecko	osoba, która nie ukończyła 18. roku życia.
Parafia	Parafia rzymskokatolicka św. Jana Chrzciciela w Jonkowie.
Proboszcz	osoba kierująca Parafią i odpowiedzialna za wdrożenie Standardów.
Personel	duchowni, pracownicy, współpracownicy, osoby na umowach cywilnoprawnych, wolontariusze, animatorzy, praktykanci, stażyści i inne osoby dopuszczone do działalności z udziałem małoletnich.
Opiekun małoletniego	rodzic, opiekun prawny, rodzic zastępczy albo inna osoba uprawniona do reprezentowania dziecka.
Krzywdzenie	każde działanie lub zaniechanie naruszające dobro dziecka, w szczególności przemoc fizyczna, psychiczna, seksualna, duchowa, ekonomiczna, zaniedbanie, cyberprzemoc lub przemoc rówieśnicza.
Osoba odpowiedzialna za Standardy	osoba wyznaczona pisemnie przez Proboszcza do koordynowania ochrony małoletnich, przyjmowania zgłoszeń i prowadzenia dokumentacji.
Interwencja	działania podejmowane po uzyskaniu informacji lub podejrzenia, że małoletni jest krzywdzony albo zagrożony krzywdzeniem.

3. Odpowiedzialność i osoby wyznaczone

1. Proboszcz odpowiada za wprowadzenie, realizację i okresową ocenę Standardów, zapewnienie szkoleń oraz dopuszczanie do działalności z małoletnimi wyłącznie osób spełniających wymogi prawa.

2. Osobą odpowiedzialną za Standardy jest ks. Krzysztof Chrostek - Proboszcz Parafii. Jego dane kontaktowe publikuje się na stronie internetowej i udostępnia w kancelarii lub innym dostępnym miejscu.

Osoba odpowiedzialna za Standardy	ks. Krzysztof Chrostek - Proboszcz Parafii
Telefon / e-mail	tel. 89 512 92 30
Osoba zastępująca	Osoba wskazana przez Proboszcza na czas jego nieobecności
Miejsce przechowywania dokumentacji	Kancelaria parafialna / zamknięta dokumentacja poufna

4. Zasady bezpiecznej rekrutacji i dopuszczania personelu

1. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad, rozwojem duchowym, sportem, realizacją zainteresowań lub opieką nad małoletnimi Proboszcz wykonuje obowiązki weryfikacyjne wynikające z art. 21 ustawy.

2. W szczególności uzyskuje informacje z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym oraz wymagane informacje z Krajowego Rejestru Karnego, a w przypadku osób posiadających obywatelstwo innego państwa lub zamieszkujących za granicą - również dokumenty i oświadczenia wymagane ustawą.

3. Dokumenty weryfikacyjne przechowuje się w aktach osobowych albo w odrębnej dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności.

4. Każda osoba przed rozpoczęciem działalności zapoznaje się ze Standardami, kodeksem zachowań i procedurami interwencji, a następnie składa oświadczenie według wzoru stanowiącego załącznik.

5. Sam fakt bycia duchownym, członkiem wspólnoty, rodzicem, wolontariuszem lub osobą znaną Parafii nie zwalnia z wymogów prawnych, jeżeli dana osoba ma zostać dopuszczona do działalności objętej ustawą.

6. Personel uczestniczy w szkoleniach przypominających, a osoby kierujące wyjazdami lub wydarzeniami otrzymują zasady bezpieczeństwa właściwe dla danej formy działalności.

5. Kodeks bezpiecznych relacji dorosły - małoletni

5.1. Zasady wymagane

- W komunikacji należy zachować cierpliwość, szacunek i język dostosowany do wieku. Dziecko ma prawo zadawać pytania, odmówić udziału w czynności niezwiązanej bezpośrednio z liturgią lub bezpieczeństwem oraz zgłosić dyskomfort.
- Kontakt z dzieckiem powinien być jawny, możliwy do wyjaśnienia i związany z zadaniem duszpasterskim, wychowawczym lub organizacyjnym. W miarę możliwości spotkania odbywają się w miejscach dostępnych i widocznych dla innych osób.
- Rozmowa indywidualna może odbywać się, gdy jest potrzebna, lecz w pomieszczeniu bezpiecznym: z możliwością obserwacji przez przeszklone drzwi, przy uchylonych drzwiach albo w pobliżu innych osób. Należy poinformować inną osobę dorosłą, gdzie i z kim odbywa się rozmowa.
- Kontakt fizyczny może mieć miejsce tylko wtedy, gdy jest stosowny, bezpieczny, uzasadniony sytuacją i akceptowany przez dziecko. Pomoc przy stroju liturgicznym, urazie lub czynności wymagającej dotyku powinna być ograniczona do niezbędnego minimum.
- W sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia można zastosować niezbędny kontakt fizyczny, w tym udzielić pierwszej pomocy lub powstrzymać dziecko przed zrobieniem krzywdy sobie albo innym.
- Personel respektuje prywatność dziecka, nie zawstydza go i nie ujawnia informacji o nim osobom nieuprawnionym.
- W relacjach obowiązuje równe traktowanie bez względu na płeć, sprawność, pochodzenie, sytuację rodzinną, status materialny, wygląd czy poziom religijnego zaangażowania.

5.2. Zachowania niedozwolone

- stosowanie kar cielesnych, szarpanie, popychanie, uderzanie, poniżanie, wyśmiewanie, zastraszanie, grożenie, krzyk służący upokorzeniu lub wymuszaniu posłuszeństwa;
- komentowanie ciała, seksualności, dojrzewania lub wyglądu w sposób zawstydzający, dwuznaczny albo erotyzujący;
- dotykanie intymnych części ciała, całowanie o charakterze intymnym, wymuszanie przytulania, łaskotanie lub inne zachowania naruszające granice;
- nawiązywanie relacji romantycznej lub seksualnej, składanie propozycji o takim charakterze, prezentowanie pornografii albo treści nieodpowiednich dla wieku;
- podawanie małoletnim alkoholu, wyrobów tytoniowych, nikotynowych, środków odurzających lub umożliwianie ich używania;
- przyjmowanie kosztownych prezentów od dziecka albo wręczanie prezentów w sposób sekretny, faworyzujący lub tworzący zależność;
- zapraszanie dziecka do prywatnego mieszkania lub pomieszczeń mieszkalnych plebanii bez opiekuna prawnego i bez uzasadnionej, jawnej organizacji wydarzenia;
- przewożenie pojedynczego dziecka prywatnym samochodem bez wiedzy opiekuna, poza nagłą sytuacją zagrożenia; w miarę możliwości przejazd odbywa się z innym dorosłym lub większą grupą;
- utrzymywanie tajemnic z dzieckiem dotyczących zachowań dorosłego, spotkań, prezentów, wiadomości lub dotyku; wyjątkiem jest tajemnica sakramentalna regulowana prawem

Kościoła, która nie może być wykorzystywana do uciszania dziecka ani zniechęcania go do szukania pomocy poza sakramentem;
- fotografowanie, filmowanie lub publikowanie wizerunku dziecka bez wymaganej zgody i bez poszanowania jego godności.

6. Relacje między małoletnimi

1. Dzieci i młodzież są zobowiązane do wzajemnego szacunku. Zakazane są: bicie, kopanie, popychanie, wyśmiewanie, poniżanie, szantaż, groźby, izolowanie, niszczenie rzeczy, kradzież, seksualizowanie, rozpowszechnianie plotek, zdjęć lub nagrań bez zgody oraz cyberprzemoc.

2. Personel reaguje na każdą zauważoną przemoc rówieśniczą. Nie wolno uznawać jej automatycznie za żart, „zwykły konflikt” ani element dorastania.

3. W przypadku konfliktu dąży się do zatrzymania przemocy, zapewnienia bezpieczeństwa, wysłuchania stron osobno, ustalenia faktów, poinformowania opiekunów oraz zaplanowania działań naprawczych i wsparcia.

4. Dziecko, które skrzywdziło inne dziecko, również powinno otrzymać adekwatną pomoc wychowawczą, a gdy zachodzi podejrzenie, że samo doświadcza przemocy - uruchamia się odpowiednią procedurę interwencji.

7. Kontakty elektroniczne, Internet i media społecznościowe

1. Komunikacja z małoletnimi powinna odbywać się przez oficjalne kanały Parafii, grupy utworzone za wiedzą opiekunów lub z użyciem numerów i kont przeznaczonych do działalności duszpasterskiej.

2. Wiadomości indywidualne należy ograniczać do spraw organizacyjnych lub duszpasterskich. W komunikacji z młodszymi dziećmi należy włączać opiekuna albo prowadzić komunikację w grupie. Nie wysyła się wiadomości o charakterze prywatnym, intymnym, dwuznacznym ani w porze nocnej, poza sytuacją pilną.

3. Personel nie nawiązuje z małoletnimi prywatnych relacji w mediach społecznościowych, nie obserwuje ich kont w celu śledzenia życia prywatnego i nie udostępnia im treści przeznaczonych dla dorosłych.

4. Jeżeli Parafia udostępnia dzieciom sieć Wi-Fi lub urządzenia, stosuje - w miarę dostępnych możliwości technicznych - zabezpieczenia przed treściami szkodliwymi, nielegalnymi i nieodpowiednimi dla wieku.

5. Podejrzenie cyberprzemocy dokumentuje się przez zachowanie wiadomości, linków lub zrzutów ekranu bez ich publicznego rozpowszechniania. W razie potrzeby zawiadamia się opiekunów, administratora serwisu, szkołę, Policję albo sąd rodzinny.

8. Wizerunek i dane osobowe małoletnich

1. Utrwalanie i publikowanie wizerunku dziecka wymaga podstawy prawnej, w szczególności zgody opiekuna, gdy jest ona wymagana. Należy także uwzględnić zdanie dziecka odpowiednio do jego wieku i dojrzałości.

2. Nie publikuje się materiałów ośmieszających, przedstawiających dziecko w sytuacji intymnej, podczas przebierania, w stanie cierpienia ani ujawniających zbędne dane, takie jak pełny adres, numer telefonu, informacje o zdrowiu czy szczegóły planu dnia.

3. Zdjęcia grupowe powinny przedstawiać wydarzenie, a nie eksponować pojedyncze dziecko bez potrzeby. Opis nie powinien pozwalać na niepotrzebną identyfikację dziecka.

4. W przypadku braku zgody dziecko nie może być wykluczane z wydarzenia. Organizator zapewnia mu miejsce poza kadrem albo stosuje inne rozwiązanie chroniące jego wizerunek.

5. Materiały przechowuje się wyłącznie na urządzeniach i nośnikach zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych. Prywatne urządzenia należy opróżnić po bezpiecznym przekazaniu materiałów Parafii.

9. Zasady bezpieczeństwa podczas wyjazdów i wydarzeń

1. Każde wydarzenie ma wyznaczoną osobę odpowiedzialną, listę uczestników, kontakty do opiekunów, zasady odbioru dzieci, adekwatną liczbę dorosłych oraz plan reagowania w nagłych sytuacjach.

2. Opiekunowie znają stan zdrowia i szczególne potrzeby uczestników w zakresie niezbędnym do bezpiecznej opieki. Leki podaje się wyłącznie na podstawie uzgodnionych zasad i upoważnienia opiekuna, z wyjątkiem ratowania życia.

3. Noclegi organizuje się z poszanowaniem prywatności, wieku i płci uczestników. Dorosły nie śpi w jednym łóżku z dzieckiem. Pomieszczenia sanitarne i miejsca przebierania zapewniają intymność.

4. Kontrole w pokojach lub miejscach noclegowych prowadzą co do zasady dwie osoby dorosłe, po uprzednim zapowiedzeniu wejścia, z wyjątkiem zagrożenia.

5. Dziecko nie pozostaje bez opieki ani sam na sam z dorosłym w odizolowanym miejscu bez uzasadnienia. Nie stosuje się praktyki prywatnego nocowania dziecka w mieszkaniu duchownego lub innego członka personelu.

6. Organizator respektuje prawo dziecka do kontaktu z opiekunem i prawo opiekuna do informacji o miejscu pobytu dziecka.

10. Rozpoznawanie krzywdzenia

Sygnałem wymagającym uważności może być m.in.: nagła zmiana zachowania, lęk przed określoną osobą lub miejscem, wycofanie, agresja, samookaleczenia, zaburzenia snu, regres rozwojowy, niewyjaśnione obrażenia, częste urazy, zaniedbanie higieny i odżywienia, seksualizowane zachowania nieadekwatne do wieku, wiedza seksualna nietypowa dla wieku, unikanie powrotu do domu, silna kontrola ze strony opiekuna, treści lub wiadomości wskazujące na grooming, szantaż albo cyberprzemoc. Pojedynczy sygnał nie przesądza o krzywdzeniu, lecz może uzasadniać rozmowę i dalsze działania.

11. Zasady przyjmowania zgłoszenia od dziecka

- zachowaj spokój, potraktuj dziecko poważnie i zapewnij mu bezpieczne miejsce;

- słuchaj bez oceniania, nie przerywaj i nie okazuj niedowierzania;
- powiedz: „Dobrze, że mi o tym powiedziałeś/powiedziałaś”, „To nie twoja wina”, „Postaram się zapewnić ci pomoc”;
- nie obiecuj pełnej tajemnicy; wyjaśnij, że informację trzeba przekazać osobom, które pomogą zapewnić bezpieczeństwo;
- nie prowadź przesłuchania, nie sugeruj odpowiedzi i nie zadawaj wielu pytań szczegółowych; pytaj tylko o to, co niezbędne dla natychmiastowego bezpieczeństwa: co się stało, kto, kiedy, gdzie i czy zagrożenie trwa;
- nie konfrontuj dziecka z osobą podejrzewaną i nie podejmuj samodzielnego „dochodzenia”;
- zapisz możliwie dokładnie własne obserwacje oraz słowa dziecka, oznaczając datę, godzinę i miejsce rozmowy;
- niezwłocznie przekaż informację osobie odpowiedzialnej za Standardy albo Proboszczowi; gdy podejrzenie dotyczy Proboszcza - przekaż je Delegatowi Archidiecezji i właściwym organom państwowym.

12. Procedury interwencji

12.1. Zasady wspólne

1. Każde zgłoszenie traktuje się poważnie i poufnie, jednak poufność nie może powstrzymywać od zawiadomienia właściwych organów.

2. W razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia należy zadzwonić pod numer 112, zapewnić pierwszą pomoc i odseparować dziecko od źródła zagrożenia.

3. Osoba przyjmująca zgłoszenie sporządza notatkę służbową i przekazuje ją osobie odpowiedzialnej. Decyzje oraz wykonane czynności wpisuje się do rejestru interwencji.

4. Dane dotyczące interwencji udostępnia się wyłącznie osobom uprawnionym i organom prowadzącym postępowanie.

5. Osobie zgłaszającej w dobrej wierze nie wolno grozić, wywierać presji ani podejmować działań odwetowych.

12.2. Podejrzenie popełnienia przestępstwa

1. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, Proboszcz lub inna osoba posiadająca obowiązek prawny składa zawiadomienie do Policji lub prokuratury. W przypadkach objętych prawnym obowiązkiem zawiadomienia należy działać niezwłocznie.

2. Zawiadomienie powinno opisywać znane fakty, źródło informacji, dane umożliwiające kontakt i wskazywać, czy dziecko pozostaje w bezpośrednim zagrożeniu. Nie należy uzależniać zawiadomienia od uzyskania całkowitej pewności ani od wewnętrznego wyjaśnienia sprawy.

3. Jeżeli podejrzenie dotyczy duchownego lub innej osoby działającej w strukturach kościelnych, niezależnie od zawiadomienia organów państwowych informuje się Delegata Archidiecezji Warmińskiej ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży. Działania kościelne nie zastępują procedur państwowych.

4. Osobę, której dotyczy podejrzenie, odsuwa się od kontaktu z małoletnimi na czas niezbędny do oceny ryzyka i wyjaśnienia sprawy, z zachowaniem praw wszystkich stron i bez utrudniania postępowania.

12.3. Podejrzenie przemocy domowej lub zaniedbania

1. Gdy krzywdzenia może dopuszczać się opiekun lub inna osoba z rodziny, informację przekazuje się osobie odpowiedzialnej i ocenia bezpieczeństwo dziecka.

2. W razie podejrzenia przestępstwa zawiadamia się Policję lub prokuraturę. W razie zagrożenia dobra dziecka można złożyć wniosek lub zawiadomienie do właściwego sądu rodzinnego. W uzasadnionych przypadkach nawiązuje się współpracę z ośrodkiem pomocy społecznej lub szkołą.

3. Nie informuje się uprzednio osoby podejrzewanej, jeżeli mogłoby to zwiększyć ryzyko dla dziecka, wpłynąć na jego relację lub utrudnić postępowanie.

12.4. Krzywdzenie przez członka personelu

1. Osoba, która powzięła podejrzenie, natychmiast przekazuje informację Proboszczowi lub osobie odpowiedzialnej. Jeżeli zgłoszenie dotyczy Proboszcza, przekazuje je bezpośrednio Delegatowi Archidiecezji oraz - zależnie od charakteru sprawy - Policji, prokuraturze lub sądowi rodzinnemu.

2. Proboszcz zabezpiecza dziecko, odsuwa osobę podejrzewaną od kontaktu z małoletnimi i podejmuje działania pracownicze, organizacyjne lub kanoniczne, które nie zastępują zawiadomienia organów państwowych.

3. Zabronione jest podejmowanie mediacji między dzieckiem a osobą podejrzewaną o przemoc seksualną lub poważną przemoc.

12.5. Przemoc rówieśnicza

1. Należy natychmiast zatrzymać przemoc i rozdzielić osoby, a następnie zapewnić pomoc osobie pokrzywdzonej.

2. Rozmowy prowadzi się oddzielnie. Informuje się opiekunów obu stron i ustala plan bezpieczeństwa oraz działania wychowawcze.

3. Jeżeli zachowanie może stanowić czyn karalny lub przestępstwo, sprawę przekazuje się Policji albo sądowi rodzinnemu, odpowiednio do wieku i okoliczności.

13. Plan wsparcia małoletniego

1. Po ujawnieniu krzywdzenia osoba odpowiedzialna, we współpracy z opiekunem niekrzywdzącym i - stosownie do sytuacji - specjalistami, ustala plan wsparcia.

2. Plan może obejmować: zapewnienie bezpiecznego kontaktu z Parafią, wskazanie psychologa lub poradni, wsparcie duszpasterskie wyłącznie za zgodą dziecka i opiekuna, dostosowanie udziału w grupie, ochronę przed kontaktem z osobą podejrzewaną oraz uzgodnienie sposobu komunikacji.

3. Wsparcie nie może być uzależnione od wycofania zgłoszenia, zachowania milczenia ani rezygnacji z zawiadomienia organów państwowych.

4. Działania wspierające są dokumentowane w zakresie koniecznym, z poszanowaniem prywatności dziecka.

14. Dokumentowanie i ochrona informacji

1. Dla każdej interwencji sporządza się kartę interwencji i dokonuje wpisu w rejestrze zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

2. Dokumentację przechowuje się w zamkniętym miejscu lub zabezpieczonym systemie, oddzielnie od ogólnodostępnych dokumentów parafialnych. Dostęp ma Proboszcz, osoba odpowiedzialna i osoby upoważnione.

3. W dokumentacji rozróżnia się fakty, cytowane słowa, obserwacje i oceny. Nie zamieszcza się niepotrzebnych danych ani spekulacji.

4. Okres przechowywania dokumentacji ustala się z uwzględnieniem obowiązujących przepisów, celów dowodowych, ochrony praw dziecka i zasad archiwizacji kościelnej. Dokumentów dotyczących podejrzenia przestępstwa nie niszczy się, gdy mogą być potrzebne w postępowaniu.

15. Upowszechnianie, szkolenia i monitoring

1. Standardy omawia się z personelem przed dopuszczeniem do działalności oraz przypomina co najmniej okresowo i po każdej istotnej zmianie prawa lub organizacji pracy.

2. Dzieci i opiekunowie otrzymują informację, komu i jak można zgłosić niepokojące zachowanie.

3. Co najmniej raz na dwa lata Proboszcz dokonuje oceny Standardów w celu dostosowania ich do aktualnych potrzeb, przepisów i doświadczeń. Z oceny sporządza się pisemny protokół.

4. Przy przeglądzie uwzględnia się zgłoszenia, wnioski dzieci i opiekunów, doświadczenia personelu, incydenty, zmiany prawa oraz rekomendacje Archidiecezji Warmińskiej i instytucji zajmujących się ochroną dzieci.

5. Zmiany Standardów ogłasza się w taki sam sposób jak dokument pierwotny.

16. Dane kontaktowe i pomoc

Podmiot / osoba	**Kontakt**	**Kiedy korzystać**
Parafia św. Jana Chrzciciela w Jonkowie	ks. Krzysztof Chrostek - Proboszcz Parafii ul. Księdza Jana Hanowskiego 30, 11-042 Jonkowo tel. 89 512 92 30	zgłoszenia, pytania, kontakt z osobą odpowiedzialną
Delegat Archidiecezji Warmińskiej ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży ks. kan. dr Cezary Opalach	tel. 500 878 827 e-mail: delegat@archwarmia.pl Kuria Archidiecezji Warmińskiej, ul. Pieniężnego 22, 10-006 Olsztyn	zgłoszenia dotyczące duchownych lub struktur kościelnych; wsparcie i procedury kościelne

Numer alarmowy	112	bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia
Policja	997 lub 112	podejrzenie przestępstwa, przemoc, zagrożenie
Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży	116 111	anonimowa pomoc psychologiczna dla dzieci i młodzieży
Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka	800 12 12 12	pomoc dzieciom i młodzieży; możliwość kontaktu także przez czat RPD

Osobą odpowiedzialną za Standardy w Parafii jest ks. Krzysztof Chrostek - Proboszcz Parafii. Dokument przyjęto z dniem 15 sierpnia 2024 r., tj. najpóźniejszym ustawowym terminem wprowadzenia standardów ochrony małoletnich.

ZAŁĄCZNIK NR 1 - WERSJA SKRÓCONA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

TWOJE BEZPIECZEŃSTWO W PARAFII

• Masz prawo czuć się bezpiecznie i być traktowanym z szacunkiem.

• Nikt nie może Cię bić, szarpać, wyśmiewać, straszyć, poniżać ani zmuszać do czegoś, co narusza Twoje granice.

• Nikt nie może dotykać Cię w sposób intymny, robić seksualnych uwag, pokazywać pornografii ani prosić o intymne zdjęcia.

• Masz prawo powiedzieć „nie”, odejść, poprosić o obecność innej osoby i opowiedzieć o wszystkim zaufanemu dorosłemu.

• Dorosły nie powinien prosić Cię o zachowanie w tajemnicy spotkań, prezentów, wiadomości albo dotyku.

• Wiadomości od osób dorosłych z Parafii powinny dotyczyć spraw parafialnych. Nie musisz odpowiadać na wiadomości prywatne, dziwne albo wysyłane nocą.

• Nikt nie może publikować ośmieszających zdjęć ani nagrań z Tobą. Możesz powiedzieć, że nie chcesz być fotografowany lub filmowany.

• Gdy ktoś Cię krzywdzi, widzisz krzywdę innej osoby albo coś Cię niepokoi - powiedz o tym. To nie jest donoszenie. To jest dbanie o bezpieczeństwo.

• Jeżeli pierwszy dorosły Ci nie pomoże, powiedz następnemu. Możesz mówić tak długo, aż ktoś zareaguje.

• Krzywdzenie nigdy nie jest winą dziecka.

Gdzie szukać pomocy	**Kontakt**
Osoba odpowiedzialna w Parafii	ks. Krzysztof Chrostek, tel. 89 512 92 30
Parafia	89 512 92 30
Nagłe zagrożenie	112
Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży	116 111
Dziecięcy Telefon Zaufania RPD	800 12 12 12

ZAŁĄCZNIK NR 2 - OŚWIADCZENIE PERSONELU

Ja, niżej podpisany/a: .....

oświadczam, że zapoznałem/am się ze Standardami Ochrony Małoletnich obowiązującymi w Parafii rzymskokatolickiej św. Jana Chrzciciela w Jonkowie, rozumiem wynikające z nich obowiązki i zobowiązuję się ich przestrzegać. Zostałem/am poinformowany/a o zasadach zgłaszania podejrzeń krzywdzenia oraz o odpowiedzialności za nieprzestrzeganie Standardów.

Pełniona funkcja / rodzaj współpracy: .....

Data: ..... Podpis: .....

ZAŁĄCZNIK NR 3 - KARTA INTERWENCJI

Numer sprawy	
Data i godzina zgłoszenia	
Osoba przyjmująca zgłoszenie	
Dane małoletniego (zakres niezbędny)	
Źródło informacji	
Opis zgłoszenia / dosłowne słowa dziecka	
Stwierdzone lub zgłaszane zagrożenie	
Działania natychmiastowe	

Zawiadomione osoby i instytucje	
Decyzje Proboszcza / osoby odpowiedzialnej	
Plan wsparcia	
Dalsze czynności i terminy	
Data zamknięcia / przekazania sprawy	
Podpis osoby sporządzającej	

ZAŁĄCZNIK NR 4 - REJESTR INTERWENCJI

Lp.	Data	Nr sprawy	Rodzaj zagrożenia	Podjęte działania	Przekazano do	Status / uwagi

ZAŁĄCZNIK NR 5 - PROTOKÓŁ PRZEGLĄDU STANDARDÓW

Data przeglądu: .....

Osoby uczestniczące: .....

Analizowany okres: .....

Liczba zgłoszeń i interwencji (bez danych umożliwiających identyfikację): .....

Najważniejsze wnioski z praktyki: .....

Zmiany prawa lub wytycznych: .....

Rekomendowane zmiany Standardów: .....

Termin wdrożenia zmian i osoba odpowiedzialna: .....

Podpis Proboszcza: ..... Data: .....

Informacja o opracowaniu dokumentu

Dokument opracowano z uwzględnieniem ustawowego zakresu standardów ochrony małoletnich, publicznych wyjaśnień Ministerstwa Sprawiedliwości, materiałów dotyczących wdrażania standardów w Kościele katolickim oraz aktualnie opublikowanych danych kontaktowych Archidiecezji Warmińskiej. Osobą odpowiedzialną za Standardy jest ks. Krzysztof Chrostek - Proboszcz Parafii.

Stan prawny i źródła sprawdzono: 30 lipca 2026 r.